

Landschappelijk inpassingsplan

In de toelichting bij het bestemmingsplan wordt het landschap van de voormalige gemeente Veghel uiteengezet.

Veghel ligt tussen twee breuken. Dit is enerzijds de Peelrandbreuk, die loopt ten oosten van Veghel, ter hoogte van de gemeentegrens met Uden en anderzijds de Feldbissbreuk, die loopt ten westen van Veghel. Tussen deze twee breuklijnen ligt een, door afschuiving, gezonken deel van de aardkorst, een zogeheten slenk. Als er omgekeerd tussen twee tegenoverliggende breuken een 'hoog' ontstaat, spreekt men van een horst. Deze geologische structuur van horsten en slenken heeft echter niet geleid tot grote niveauverschillen in het landschap. Veghel ligt op de Roerdalslenk, die aan de oostkant wordt begrensd door de Peelhorst en aan de westkant door het Kempisch Plateau.

In Veghel is sprake van dekzandvlaktes ontstaan tijdens de ijstijden. Door de toegenomen begroeiing werd het opgewaarde dekzand op een aantal plaatsen ook vastgehouden en ontstonden naast grote dekzandvlaktes ook enkele zogeheten dekzandruggen. Hierdoor kreeg het oppervlak wat meer reliëf. In Veghel liggen dergelijke dekzandruggen langs het dal van de Aa en de Leijgraaf en langs de oost- en zuidrand van de gemeente. Daarnaast zijn verspreid over de gemeente enkele kleine dekzandkoppen aanwezig. Door verschillen in hoogte (reliëf), waterhuishouding en agrarische activiteit hebben zich in de (zand)afzettingen die aan het oppervlak voorkwamen verschillende bodemtypen gevormd. In Veghel zijn de volgende bodemtypen te onderscheiden:

- podzolgronden;
- hoge enkeerdgronden;
- beekerdgronden;
- lage enkeerdgronden;
- duinvaaggronden.

Binnen het plangebied komen voornamelijk veldpodzolgronden voor, die zijn ontstaan op de oorspronkelijke woeste gronden (de velden). Het grootste deel behoort nu tot de jonge ontginningsgronden. Het buitengebied van Veghel behoort tot het Zuid-Nederlandse dekzandgebied. Dit dekzandgebied was van oorsprong geheel begroeid met bos. De mens heeft het landschap echter gevormd tot wat het nu is. De ontginningsgeschiedenis heeft uiteindelijk geleid tot de volgende drie landschapstypen:

- Beekdalen;
- Oud ontginningslandschap;
- Jong ontginningslandschap.

Afbeelding 9: Uitsnede kaart bij Structuurvisie Veghel 2030

Onderhavige locatie is gelegen in het jonge ontginningslandschap. Dit landschapstype is ontstaan doordat eind 19e - begin 20e eeuw, met nieuwe technieken en inzichten, de schrale heidevelden in cultuur konden worden gebracht. Deze jonge ontginningen, ook wel aangeduid als machinelandschappen, worden gekenmerkt door de rationele opbouw en een regelmatige, op gemechaniseerde landbouw afgestemde relatief grootschalige verkaveling. Het patroon van wegen en waterlopen is regelmatig van vorm en systematisch opgezet. De boerderijen zijn solitair gesitueerd en

altijd gekoppeld aan het wegenpatroon, dat wordt begeleid door ranke (transparante) laanbeplanting. Dit versterkt het beeld van het open en grootschalige landschap. De erven zijn sober en puur functioneel ingericht. Aan de voorzijde staat de bedrijfswoning (boerderij) waarachter zich de grote bedrijfsgebouwen bevinden. De architectuur en het materiaalgebruik stralen sobere functionaliteit en eenvoud uit. Door de beperkt aanwezige erfbeplanting bepalen vooral de grootschalige bedrijfsgebouwen het landschapsbeeld. De bedrijven zijn zowel grondgebonden (weidebouw, akkerbouw) als niet grondgebonden (intensieve veehouderij), waardoor de erfinrichting en uitstraling divers, maar altijd relatief grootschalig is.

De agrarische sector is met ca. 5.600 hectare nog altijd de belangrijkste grondgebruiker in het buitengebied van de gemeente Veghel. In het buitengebied van Veghel komen zowel (agrarische) bedrijfswoningen als burgerwoningen voor. Veel van de burgerwoningen zijn van oorsprong een agrarisch bedrijf (boerderij), die hun agrarische functie hebben verloren. Maar er zijn er ook die direct als burgerwoning in het buitengebied zijn gebouwd. De burgerwoningen zijn veelal geconcentreerd in enkele buurtschappen en bebouwingslinten, maar er is ook sprake van solitair gelegen burgerwoningen. De verwachting is dat het aantal burgerwoningen in de toekomst verder zal toenemen, doordat een aantal agrariërs de bedrijfsvoering zal staken.

Voor onderhavige locatie is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld. Op de locatie is langs drie zijden reeds beplanting aanwezig. Deze kan behouden blijven. Aan de voorzijde betreft dit de siertuin en enkele solitaire bomen. Aan westzijde een vrijwel dichte beplantingsstrook met diverse inheemse soorten. Aan de achterzijde van het bedrijf is een haag aanwezig. Binnen deze haag staan in de huidige situatie de stallen. In de beoogde situatie wordt deze ruimte gebruikt als dierenweide/moestuin. Daarnaast wordt een rij fruitbomen toegevoegd om het nieuwe bijgebouw in te passen. De fruitbomen laten de locatie de open en sobere aankleding en structuur behouden en passen in het landelijk gebied.

Nieuwe beplanting

Fruitbomen met bloemrijk gras

Hoogstamfruitbomen 5 stuks oude brabantse rassen, eindhoogte 6-10 meter. Plantafstand minimaal 10 meter.

De fruitbomen hoeven niet gesnoeid te worden.

Onderhoud bloemrijk gras:

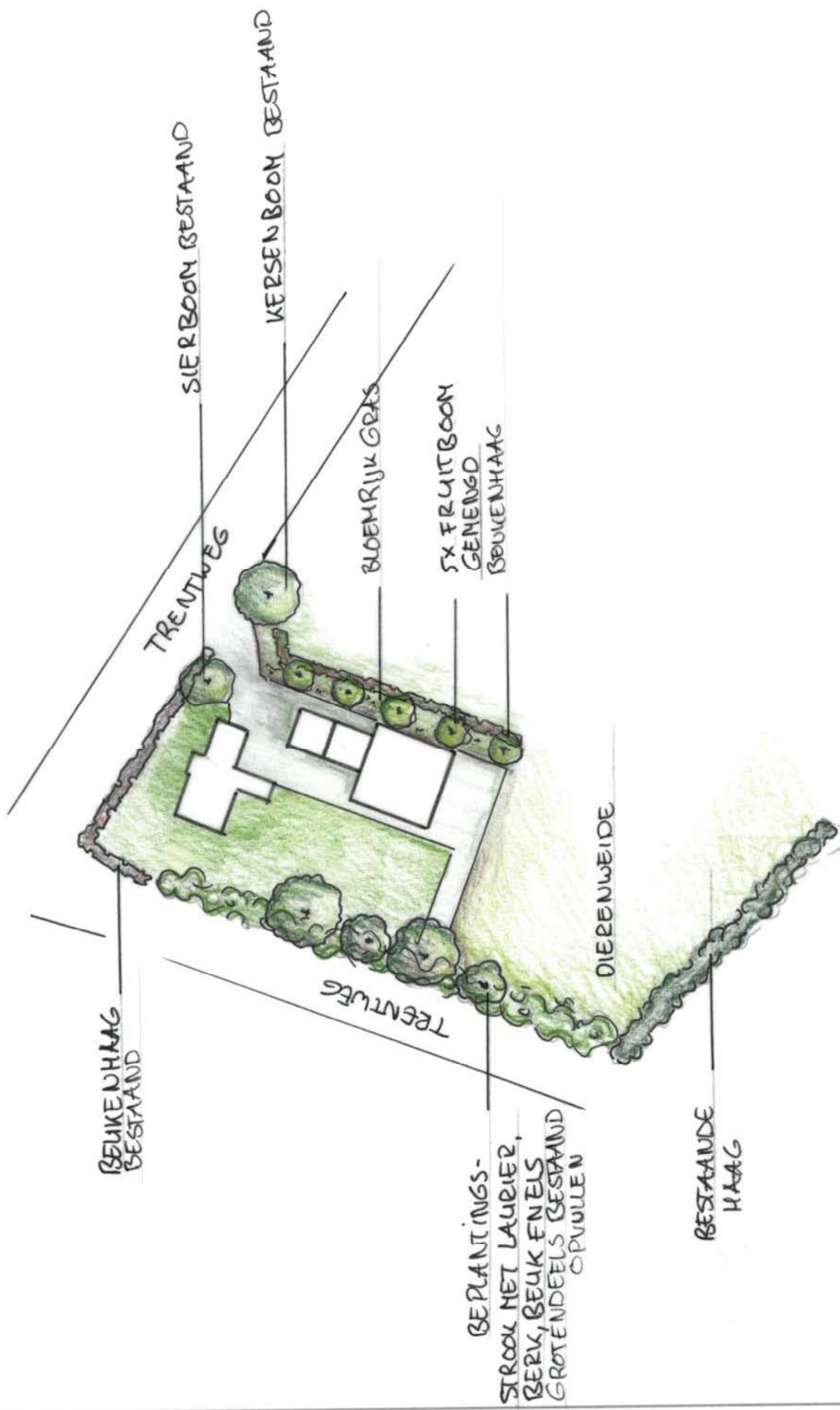
Maaien en afvoeren dient te gebeuren om de bodem te verschrallen om daarmee de bloemrijkheid te stimuleren. Over het algemeen, zeker in de beginfase, moet de grond vooral verschrallen. Maaien wanneer de dominante grassen net beginnen met bloeien, geeft het meeste resultaat (eind mei, begin juni). Maximaal 2x per jaar maaien.

Beukenhaag

9 stuks per meter, eindhoogte ca. 1,20 meter.

Plantverband dubbele rij, verspringend.

1 tot 2 maal per jaar snoeien.

Projectlocatie Trentweg 24 5469 PE Erp		
Onderwerp <i>Landschappelijke inpassing</i>	Schaal 1:1000	
Tekening Ontwerp	Datum 23 september 2021	
Getekend E. van den Berselaar		